

Iskolánk 11/D osztályának angolos csoportja (16 fő), Ériné Kismárton Renáta és György-Gyarmathy Andrea tanárnők kíséretével utaztak Spanyolországba, León városába, Erasmus+ program keretein belül. Az utazás fő célja a spanyol nemzeti örökség megismerése és a megőrzés lehetőségeinek megismerése volt.

Február 18-án, vasárnap indultak a budapesti repülőtérrel, és délután landoltak Madridban, ahonnan még aznap utaztak tovább busszal Leónba, ahol az ottani fogadóiskola (IES Ordoño II) tanára és a projekt ottani vezetője fogadta őket, majd közösen keresték fel és foglalták el a szállásukat.

Hétfőn a diákok egy rövid séta megtételével érték el az iskolát, ahol a fogadó osztály már várta őket. Napközben az iskolát körbejárva számos órába betekintést nyerhettek, majd a spanyol diákokkal közösen egy többnapos projekten kezdtek el dolgozni, amely a város nevezetességeit mutatja be. A szünetekben spanyol tradicionális játékokat próbálhattak ki a testnevelés szakos diákokkal. A helyi egyetem menzáján elfogyasztott ebéd után szabadidő következett, amikor a diákok kisebb csoportokban ismerkedtek a várossal. A napot közös vacsorával zárták.

Kedd reggel sakk-órán vettek részt, ezt követően egy másik spanyol csoport diákjainak és tanárainak kíséretében látogatták meg a León-i katedrális, amelynek a történetével is megismerkedtek. A San Isidoro bazilika mellett körbesétálták a római falak romjait és a Santo Martino teret. Ezt követően meghallgattak egy előadást a Szent Jakab útról és igazi zarándokokkal is találkoztak. Este rövid sétát tettek a Gaudi által tervezett Casa Botines körül, és a Ordoño II iskola történelem tanárai beszéltek nekik a város ókori eredetéről.

Szerdán egy félnapos kirándulást tettek León környező településein. Meglátogattak egy népművészeti múzeumot, és több kolostort is. Ismét az egyetemi menzán ebédeltek, ami után délutáni szabadprogram következett, végül közös éttermi vacsorával zárult a nap.

Csütörtökön a spanyol fogadó osztállyal lezárták a közös projekt munkát, megismerkedtek még egy csoport diákkal egy angol óra keretein belül, és részt vettek egy latin órán, ahol bemutatták az ókori római városrészeket, és a település kulturális jelentőségét. Ezt követően az egyetemi menzán ebédeltek. A szokásos délutáni szabad program után még utoljára együtt vacsoráztak a belvárosban.

Pénteken délelőtt diákjaink elhagyták León városát, és busszal visszautaztak Madridba. Aznap városnézés következett, többek között a spanyol királyi palotát, a madridi kristálypalotát, és a Nemzeti Bank épületét látogatták meg. Este elfoglalták madridi szállásukat. A szálláson értékelték az eltelt egy hetet.

Február 24-én, szombaton a belvárosi szállást elhagyva busszal kiutaztak a repülőtérre, és hazarepültek Budapestre, ahonnan a hozzátartozók szállítottak mindenkit haza autóval.

A diákok röviden megfogalmazott benyomásait az útról alább olvashatják.

Az utazás fénypontját számomra Madrid fő parkja a Parque de El Retiro jelentette. Egy hatalmas zöld területről van szó a sivár épülettenger közepén, mely gyönyörű terekkel, tavakkal és épületekkel ámitott el minket. Több órán át bolyongtunk az arborétum színvonalú parkban, és újra és újra találtunk valami különlegeset. Hol egy különleges fa, hol egy palota, egy szép szökőkút, egy vízesés. Még papagájok is csiripeltek és repdestek ágról ágra. Nem csak ők biztosítottak zenei aláfestést, hanem a számtalan utcai zenész, mely további hangulatot adott egy-egy helynek. Meglepő biztonság érzetünk volt és számos szolgáltatás is rendelkezésre állt, mint a büfék illetve ingyenes mosdók. A parkot díszes homlokzatú épületek veszik körül, így ezek szép háttérrel adnak még a park szélén is. Idő szűke miatt 2-3 óra után kénytelenek voltunk továbbállni, de még így is bőven maradt felfedezetlen terület és szívesen maradtunk volna még egyszer ennyit.

Erdélyi Zalán

Számomra ez az Erasmus+ út feledhetetlen élmény volt. Nagyon hálás vagyok azért, hogy egy ilyen közösség részeként vehettem részt ezen a túrán, illetve jót tett a csoportnak az, hogy egy hetet együtt tölthettünk, mindenki közelebb került mint előtte valaha. Új barátságok születtek, bepillantunk egy spanyol középiskola mindennapjaiba, ami mindenképp egy érdekes élmény volt. Kulturális programokban sem volt hiány, ehhez León érdekes történelmi háttere és egészen a római korból fennmaradt műemlékei is nagyban hozzájárultak. Ehhez szintén nagyban hozzájárultak a helyi iskola tanárai, mivel a tanári karból sokan nagy érdeklődéssel viszonyultak a város történelméhez, és ebbe magukat beleásva lelkesen adták át nekünk ezt a tudást. Bennem pont ezért hagyott annyira mély nyomot a latinóra amin részt vett a csapat. Az óra témája León története volt, többet tudtam meg a városról, illetve működéséről mint ókori római város, és hogy miért is volt León olyan fontos a rómaiak számára. Nagyon hálás vagyok ezen kívül a két tanárnőnek aki velünk tartott az úton. Az ő felügyeletük és az általuk szervezett közös programok nélkül nem lett volna ekkora élmény ez a kirándulás.

Gyimesi Máté

A spanyolországi út kétségkívül élménydús volt számomra. Olyan dolgokat tapasztalhattam, amiket azelőtt még sosem. Nekem ez volt életem első Erasmus programja, de állíthatom, hogy nem az utolsó. Gyakorolhattam a spanyol nyelvtudásom az út során például a diákokkal való beszélgetésben vagy a boltokban mikor rendeltem valamit. Ezzel önbizalmat szereztem a spanyolul való kommunikációban és tágíthattam az aktív nyelvtudásom.

Ez az út szerintem még jobban összehozta a csoportunkat emellett pedig sok új embert tudtam megismerni. Érdekes volt megismerni az ő iskolájukat, miben hasonló és miben más mint a miénk. A szabad délutánokon a csoporttal sétáltunk a városban, vagy csak pihentünk a szálláson. Kipróbáltam sokféle spanyol ételt is.

A város szerintem gyönyörű szép volt, a katedrális belülről és kívülről is szemképráztaó élményt nyújtott. A város színesebb volt mint a miénk és emiatt nekem még jobban tetszett. Látszott rajta a régre nyúló történelmi vonatkozása. Szerettem megismerni más helyek történelmet és úgy érzem erre tényleg nagy hangsúlyt fektettek az otlétünk alatt. A tanárok lelkesen meséltek, ezzel még izgalmasabbá téve a programokat. Úgy érzem, hogy a program nélkül kevés eséllyel jutottam volna el Leónba, és nagyon örülök, hogy ez az utazás megadta nekem ezt, hiszen nagyon tetszett mind a város mind az ott lévő emberek és a hangulat.

Hanisch Hanna

Nekem eddig életemben ez volt az első Erasmus program, amin részt vettem. Spanyolországba még sohasem utaztam el, így nagyon megörültem, amikor kiderült, hogy ide szól az Erasmus út.

Számomra egy hatalmas élmény és lehetőség volt ez az út, valamint egy nagyon jó alkalom, hogy az osztálytársaimmal együtt időt töltsünk és élményeket szerezzünk.

Délelőttjeinket az iskolában töltöttük, ahol hasznosítani tudtam az angol nyelvtudásomat és megismerkedtem az ottani spanyol diákokkal, akik nagyon kedvesen fogadták az egész osztályt és nyitottak voltak felénk. Bemutatták nekünk az ottani tanórákat és az iskolájukat. Délután pedig általában szabadidőt kaptunk, hogy felfedezzük a várost és feltaláljuk magunkat, ami nagyon izgalmas volt.

Körbejártuk León nevezetes látványosságait is, amik közül nekem a legjobban a katedrális tetszett és az Escalera de la Vida.

Élményekben gazdag, érdekes, egyben fárasztó is volt, de teljesen megérte, mindenki számára biztosan egy felejthetetlen utazás marad.

Kovács Anett

Amióta csak az eszemet tudom, imádtam utazni, új kultúrákat megismerni és új emberekkel találkozni. Szerintem az utazás segít tágítani a látókörömet és nyitottabbá válni. Ez a spanyol osztálykirándulás azért is különleges volt, mert a saját angol csoportommal mentem szülők nélkül. Már amikor a budapesti repülőtérre értünk és feladtuk a csomagjainkat, éreztem hogy itt igazából teljesen magamra vagyok utalva és nincsenek itt a szüleim, hogy bármilyen komplikációnál segítsenek. Ez az önállóság számomra nagyon ijesztő volt, mivel most utaztam először, úgymond egyedül, viszont az, hogy egy kicsit is felnőttebbnek érezhettem magam sokat segített a magabiztosságban. Most volt először olyan élményem, hogy külföldön teljesen egyedül kommunikáltam angolul eladókkal, pincérrel, reptéri dolgozóval és ahogy a napok teltek egyre könnyebben ment. Hazafelé úton a csomag feladásban és tájékozódásban is rutinosabb voltam. Ezenkívül úgy éreztem, hogy a társaság is jobban összerázódott és sokat nevettünk, beszélgettünk, kártyáztunk együtt. Tudtam olyan emberekkel időt tölteni, akikkel az iskolában nem beszélek annyit, de most kvázi muszáj volt, mivel velük mentem külföldre és ez egyértelműen nagy pozitívum volt. Azt vettem észre hogy mindenki lazán kezelte a dolgokat, segítettük egymást, ami nagy biztonságérzetet adott. Az hogy távol voltunk az iskolai környezettől sokat segített abban, hogy elengedjük a hétköznapi okozta stresszt és sokkal felszabadultabb volt a hangulat az egész hét alatt.

Ladányi Míra

Számomra a spanyolországi utazás a közösségépítésről és a hétköznapiakból való kiszakadásról szólt. Bár voltak szabad programok, ahol mindenki oda ment, ahova szeretett volna és azzal, akivel szeretett volna, mégis annyi időt töltöttünk együtt, hogy az angolcsoport közössége igazán megerősödött. Az eddigi, talán felszínesebb kapcsolatok elmélyedtek, és a közösen átélt rengeteg élmény még közelebb hozott minket egymáshoz. Különleges érzés volt azokat az embereket, akikkel általában az iskolában találkozunk, egészen más környezetben látni, a többieknek egy egészen új oldalát is megismerhettem. Ez ellensúlyozta is az éles kontrasztot az iskolában töltött átlagos napok, és egy másik országba tett kirándulás között. Így, hogy ismerősökkel, barátokkal vehettem részt a programban, nem csak kulturális, hanem közösségi élménnyé is vált. Természetesen a spanyolokkal kötött ismeretségek is hatalmas élménynek bizonyultak, egészen más gondolkodású, érdeklődési körű emberekkel ismerkedhettünk meg, akiknek az életfelfogásából, azt hiszem, mi is tanulhatnánk. De a csoport segített, hogy ne érezzem magam egyedül egy idegen helyen, hanem rendszerezte, keretbe fogta az utazást. Az itt szerzett tapasztalatok még sokáig el fogják kísérni az osztályunkat, és mindig kellemes emlékként fogunk rá visszagondolni.

Lendvai Csenge

A spanyol út során rengeteg élménnyel gazdagodtunk. Megismertünk egy új kultúrát, régi spanyol építményeket, a Leoni iskola közösségét. Kedvenc részem a Leoni katedrális látogatása volt, amit spanyol diákokkal tehattunk meg. További látványosságokat tanárunk vezetésével nézhettünk meg, aki nagy felkészültséggel várt minket, egy összeszedett, jó élményt biztosítva. A város gyönyörű volt, kedves emberekkel. Érdekes volt megismerni egy ottani iskolát, tekintve, hogy más közösségben, kultúrában nőttek fel az ottani diákok. Összességében nem nagyon tér el véleményem szerint, leszámítva például a csengetési rendet. A diákok nagyon befogadóak voltak, élmény volt velük beszélgetni, látszott, hogy vártak minket és felkészülten álltak hozzá például az utolsó napi beszélgetéshez, ahol tőlünk kellett kérdeznük. Nagy beleéléssel mutatták be a mindennapos iskolai tevékenységüket, lehetőségünk volt kipróbálni spanyol játékokat. Míg velük voltunk, az angol tudásunkat fejleszthettük és jó volt kipróbálni, milyen is valójában, folyamatosan külföldiekkel beszélni. A főváros, abban a kis időben amit ott tölthettünk nagyon megtetszett, örülök, hogy elmondhatom, Madridba is jártam már. Az egész hét tulajdonképpen egy hasznos csapatépítő jelleggel bírt, amit szerintem mindannyian elmondhatunk, hogy még jobban összerázódtunk és bármikor visszamennénk még egyszer. Közös időtöltés minden nap volt, tekintve a közös vacsorát szinte minden nap, az iskola és a szálláshely közötti oda-vissza sétálgatást.

Spanyolország nagyon tetszett és örülök, hogy lehetőségem volt ott kirándulni, sosem felejttem el

Leszkovszki Ákos

Mosolygósan és vidám hangulattal álltam neki ennek a beszámolóknak, hiszen azóta is melegség jár át, amikor az utazásunkra gondolok. Hihetetlen élményt és tapasztalást nyújtott ez a projekt, amely minden létező elvárásomat hamar túlszárnyalta.

Hogy mi az ami olyan felejthetlenné tette ezt a kalandot?

Madrid. Úgy érzem, a megérkezésünk után pár órával már beleszerettem a csodálatos spanyol fővárosba. Ugyan szerencsénk is volt, hiszen fényes napsütésben sétálhattunk a zsúfolt Calle Gran Vía, Puerta de Sol és Palacio Real környékén. Egy szinte leírhatatlan élettérzés tört rám a Retiro Parkban, miközben nézegettük a virágzó fákat, a belső tavakat, a varázslatos kristálypalotát, a pompás kerteket és hallgattuk a különböző utcazenészek és csiripelő madarak lágy dallamát.

León lenyűgöző építésze szintén elvarázsolta. A Plaza Mayor, a katedrális, a két folyó part fantasztikus hangulatot kölcsönöztek a városnak. Mindemellett csodálatos élmény volt új embereket megismerni, barátokat szerezni, spanyolul beszélgetni. Mindenki kedves és nyitott volt velünk, vidámnak és mosolygósnak láttam az ott élőket. A program által belátást kaptunk a leóni mindennapokba, életbe, ami nekem, mint spanyol tanuló diák, kifejezetten érdekes volt.

Muszáj kiemelni, hogy milyen nagyszerű hatással volt ez az együtt töltött idő a csoportunkra. Együtt fedeztünk fel egy új országot, közösen tapasztaltunk, beszélgettünk, rengeteget nevtünk és ezáltal egymással illetve a tanárainkkal is szorosabb kapcsolatba kerültünk.

Megannyi értékes dolgot kaptam a hét nap alatt, köztük régi és új barátokat, magabiztosságot, új perspektívákat és összességében egy álomszerű utazást, amely emléke még sokáig velem marad.

Mitró Elza

A Spanyolországi utazásunk tagadhatatlanul felejthetetlen emlékeket hagy maga után bennem, és úgy gondolom, hogy mindenki másban is.

Ami számomra a legfontosabb volt, az az, hogy ez az együtt töltött 1 hét nagyon összekovácsolta az osztályközösséget. Ha bármi probléma adódott, csak egymásra (és természetesen tanárainkra) számíthattunk, ezáltal jelentősen közelebb kerültünk egymáshoz, mint azelőtt. Rengeteg közös emlék, "belső poén" született, amire így, idő elteltével is nagyon jó visszaemlékezni. Mindemellett a közös kikapcsolódás, iskolai és egyéb hétköznapi feladatainkról való megfélekedezés is nagyon jól esett. Természetesen új barátokra is szert tehattunk, spanyol fogadó osztályunk diákjainak személyében, akikkel a délutáni szabadprogramok keretein belül többször is találkoztunk, beszélgettünk, ismerkedtünk, és úgy gondolom, ez tetőzi az utazás előnyeit. Spanyol nyelvet tanulóként, úgy érzem hogy az angol nyelvtudásom mellett a spanyol szókincsem

is sokat fejlődött az élő beszédbe való bekapcsolódásnak köszönhetően. Végül, de nem utolsó sorban, megemlítendő, hogy a méltán híres spanyol konyha kiemelkedő fogásait is volt lehetőségünk kipróbálni, melyek bátran állíthatom, hogy nem okoztak csalódást.

Mindent összefoglalva ez az utazás biztosan mindannyiunk számára életre szóló élmény marad, pozitív értelemben.

Nagy Vilmos

A spanyolországi Erasmus+ út egy nagyon jó emlék volt számomra.

Imádok utazni, új embereket megismerni és ez a projekt tökéletes volt erre. Véleményem szerint a spanyol emberek nyitottak, mosolygósak és életvidámak, tele vannak pozitivitással.

A leóni gimnáziumban találkoztunk és beszélgettünk rengeteg diákkal, megismerhettük a kultúrájukat, szokásaikat és közben kicsit beleláthattunk a spanyol diákéletbe is. Természetesen, ezek a beszélgetések angolul folytak, így a nyelvtudásunkat is használhattuk.

Utazásunk során jártunk Leónban és még Spanyolország fővárosában, Madridban is. Mindkettő csodálatos élmény volt, rengeteg a gyönyörű épület és más látnivaló. León történelméről az ottani történelemtanár mesélt, miközben körbevezetett minket a megannyi római kori emlék között. Ezen kívül volt alkalmunk megnézni León katedrálisát, ami tényleg lenyűgöző látvány, főleg belülről az üvegablakok miatt.

Szerintem az angol csoportunk társaságára is kifejezetten jót tett ez a pár nap. Rengeteg időt töltöttünk együtt, jobban megismertük egymást, még jobban összecsiholódtunk. A tanárnők által szervezett közös vacsorák ehhez sokat hoztattak, mindegyik nagyon jó hangulatban telt el. Ami még szerintem nagyon pozitív, hogy kipróbálhattunk új ételeket, spanyol fogásokat, mint például a paella vagy a leóni halleves.

Nagyon hálás vagyok ezért a lehetőségért és legfőképpen a két angoltanáromért, akik rengeteg energiát befektettek abba, hogy megvalósulhasson ez az út. Nagyon szépen köszönöm Nekik!

Rasztovits Dóra

A spanyolországi utunk számomra azért volt nagy élmény, mert egyedül, vagy családdal valószínűleg sohasem látogattam volna meg azokat a helyeket, ahol jártunk.

A legjobb része az utazásnak az volt, hogy sok ismerős arccal együtt ismerhettük meg Spanyolországot. Így, hogy sokan utaztunk és előre megszervezték a programokat, sokkal jobban tudtam arra koncentrálni, hogy élvezzem az utat.

Különösen tetszettek a hosszú séták León és Madrid hangulatos utcáin, bármennyire fárasztó is volt. Rengeteg érdekességet tudtam meg a spanyol tanároknak köszönhetően, akik körbevezettek minket. Madrid belvárosát nagyrészt a szabadidős programként fedezhettük fel, és tetszett, hogy megkaptuk a szabadságot, hogy azt nézzük meg ami érdekelt minket. Lenyűgöztek a csodálatos épületek, üzletek és a különféle emberek.

Az iskola Leónban egy teljesen másik perspektívát adott. Meglepett, hogy bizonyos szempontokból mennyire más náluk az oktatás. A diákok nagyon kedvesek és érdeklődőek voltak, annak ellenére, hogy néha nehezen ment a kommunikáció köztünk.

Örülök, hogy volt lehetőségünk Spanyolországba utazni, és nagyon szívesen ellátogatnék újra ide.

Süveges Zsófia

A Spanyolországban eltöltött 7 nap nagyon jó hatással volt rám, és szerintem mindannyiunkra a csoportból. Először is volt esélyünk egy kicsit közösen kikapcsolódni, távol az iskolától egy új helyen, amit közösen fedezhettünk fel. Izgalmasak és érdekesek voltak a közös séták, a városnézések, a tájékozódás. Természetesen nagyon jó volt új embereket is megismerni, egy másik ország szokásaiba, életébe belelátni. Megismerhettük a spanyol diákok mindennapjait, láthattuk a különbségeket az ő iskolájuk és a miénk között - a diákélet egységessége, a szabályok és a tanítás terén. Új ételeket és italokat próbálhattunk ki, nem mellesleg kulturális remekműveket látogathattunk meg.

Az új helyek, új ételek, új barátok mind pozitívumként sorolhatóak fel, ha visszatekintek a kirándulásra. Szocializálódhattunk a spanyol diákokkal, segítettek nekünk a nehézségekben, és a kötelező, iskolában eltöltött időn kívül is találkoztunk velük. Gyakorolhattuk a nyelvhasználatot, főleg az angolt, de többen közülünk a spanyolt is.

Erről az útról rengeteg fantasztikus emlékem maradt, az ott eltöltött idő igazán értékesnek bizonyult.

Mégis, véleményem szerint a legjobb dolog, amit kiemelnék, a kis csoportunk összehangolódása volt. Minden nap ebédeltünk vagy vacsoráztunk közösen, a Tanárnókkal együtt, akikről kiderült, hogy rettentő humorosak az iskolán kívül is. Sokat beszélgettünk, egymásra hangolódtunk, feldobtuk egymást. Az utazás végére az angolcsoportunk egy kis családdá vált.

Szaksz Réka

Én nagyon élveztem ezt a kirándulást, mert som új tudásra tettünk szert. Sok mindent tanulhattunk meg León történelméről amikor körbevezettek minket a belvárosban, ahol megmutattak több híres épületet, mint például a katedrális, a Convento de San Marcost és a MUSAC-ot. Szintén sok érdekességet tudtunk meg amikor elmentünk a Museo de los Pueblos Leoneses-be, ami egy Leónról szóló helytörténeti múzeum, majd ellátogattunk a Santa María de Sandoval és a San Miguel de Escalada monostorokhoz. Érdekes volt látni a különbséget a Lovassy és az Ordoño II. iskola között. A spanyol iskolában sokkal több diák van, és többféle dolgot tanítanak az iskolájukban, olyan, mintha egyszerre szakközépiskola és gimnázium is lenne. A diákok sokkal barátságosabbak, segítőkészebbek és befogadóak voltak, mint az átlag magyar diák, szerintem ezen a téren van mit tanulnunk. Például az ottani diákok mutattak nekünk tradicionális spanyol játékokat amiket - én úgy vettem észre - mindenki nagyon élvezett.

Szentgyörgyi Benedek

Több szempontból is nagyon örülök hogy részt vehettem ezen az utazáson. Érdekes volt közelről megtapasztalni a nyelvtudás fontosságát, és a nehézségeket amiket a hiánya okoz.

León nem egy populáris úticél, így magamtól eszembe sem jutott volna meglátogatni. Pedig lehetne, a történelmi városrészek miatt, egy-egy utca szinte minden épülete más korszakból való, és rengeteg a különféle szobor és szökőkút, ami itthon azért szokatlan.

Az osztálytársaimat is jó volt iskolán kívüli is megismerni, szerintem jót tett a közösségnek ez az együtt töltött hét.

Nekem ez volt életem első hosszabb külföldi utazása, és az első repülő utam is. Jó hogy egy nagyobb csoporttal voltam, így kevésbé stresszes mintha magam szerveztem volna, és valószínűleg ha nincs ez a lehetőség még várhattam volna egy darabig.

Tóth Vivien

Szerintem nekem nagyon sokmindent adott ez az egy hét tömény élmény. Sokat tanulhattunk a spanyol diákoktól, a személyiségükről, viselkedésükről illetve a kultúrájukról. Személy szerint ami nekem a legtöbbet adott az, az, hogy nagyon sokat beszélhettem spanyolul is az angolon kívül. Sok új ételt kóstolhattunk, megcsodáltuk a gyönyörű épületeket, kipróbálhattuk a szokásaikat. Nagyon érdekes oktatási rendszerben tanulnak és ebbe is betekintést nyerhettünk. Sok tipikus spanyol sportban is megmérethettük tudásunkat. Magunkról is tanultunk sokmindent, mert olykor sok türelemre volt szükség, hogy 18 ember alkalmazkodni tudjon egymáshoz. Rengeteget utaztunk, busszal és repülővel is és közöttük a várakozást is mindig kitöltöttük egy-egy beszélgetéssel. Az iskolán kívül is szerveztünk programokat. Voltak közös vacsorák, kártyapartik és ami a legfontosabb, az órákig tartó nevetésekből sem volt hiány. Nem csak tudásban gazdagodtunk ez alatt az egy hét alatt, hanem az osztályközösséget is sikerült összekovácsolni ennek az utazásnak köszönhetően.

Zab Liliána